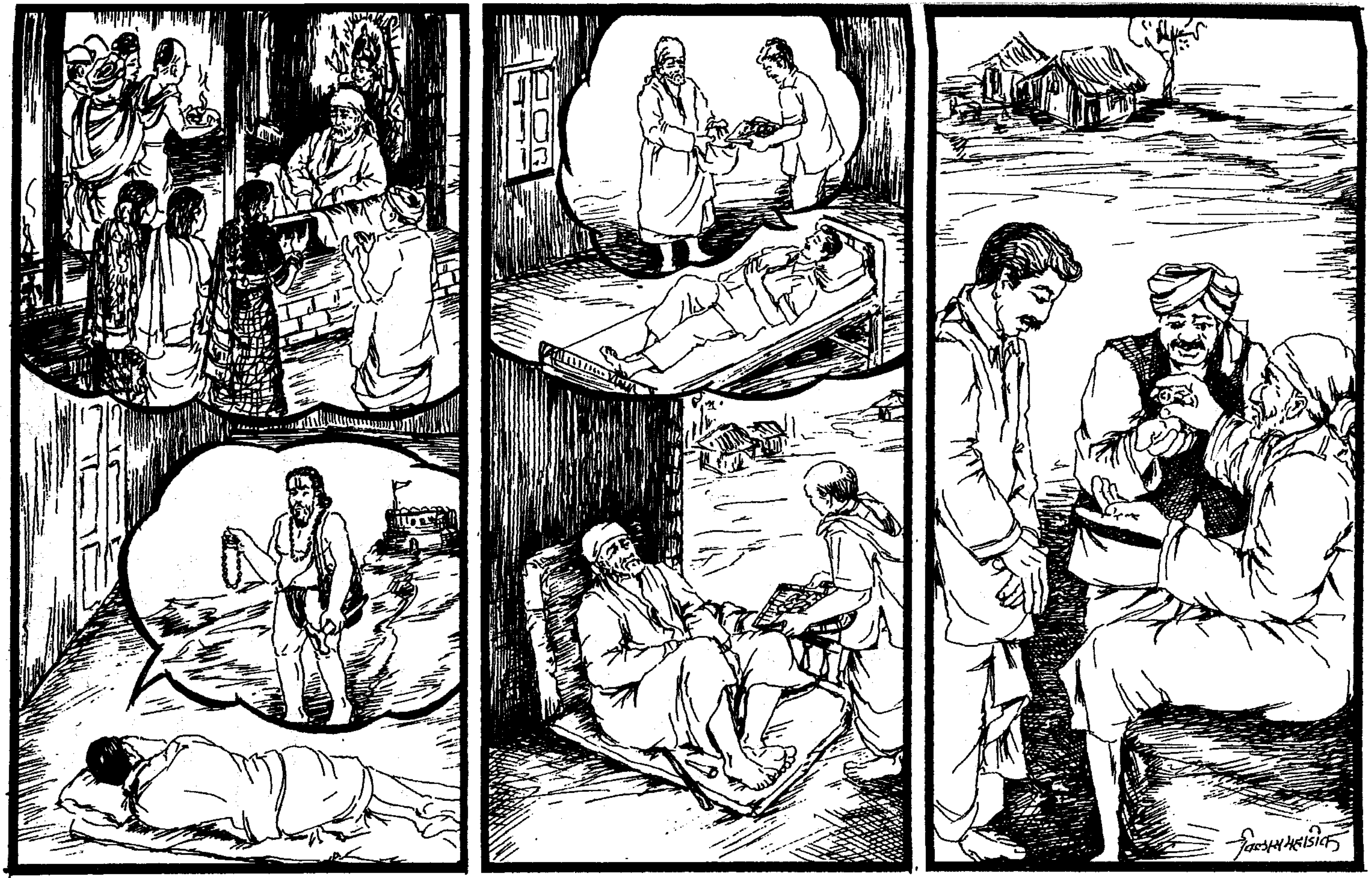

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಾಯಿತು ಕಥನ । ಅದಕಿಂತ ಈ ಅಧ್ಯಾಯಶ್ರವಣ ।
ಮಾಡಿಸುವೆ ಶ್ರೀಯ ಅತರ್ಕ್ಯ ಮಹಿಮೆಯನ । ಕಥಾನು ಸಂಧಾನ ಒಂದೇ ಇದೆ ॥ 1

ಬಾಬಾರ ಅಗಾಧ ಲೀಲೆಗಳ ಕೇಳಿ । ಇಸವಿ ಸನ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರ ಹದಿನಾರದಲಿ ।
ಬಂದಿತೊಂದು ಭಜನ ಮಂಡಳಿ । ಶಿರಡಿಗೆ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ॥ 2

ಪ್ರವಾಸಿಗರು ದೂರದ ಈ ಜನ । ಮದ್ರದೇಶದಲಿ ಕೇಳಿದರು ಕೀರ್ತಿಯನ ।
ಹೊರಟ್ಟಿದ್ದರು ಮಾಡಲು ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಯನ । ದಾರಿಯಲಿ ಶಿರಡಿಯಲಿ ಇಳಿದರು ॥ 3

ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಮಹಾಸಂತ । ಧೀರ ಉದಾರ ಮತ್ತು ದಾಂತ ।
ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಆ ಕೃಪಾವಂತ । ಹಣವ ಬಹಳ ಹಂಚುವನೆಂದು ॥ 4

ಆಣೆ ಎರಡಾಣೆಗಳೆಂದರೆ ಕೈಯ ಕಸದಂತೆ । ನಾಲ್ಕಣೆ ಎಂಟಾಣೆಗಳ ಮಳೆಯನೇ ಕರೆಯುತ ।
ರೂಪಾಯಿ ಹತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತ । ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಐವತ್ತನ್ನೂ ಈಯುತ ॥ 5

ಇದೇನು ಹಬ್ಬಹರಿದಿನಗಳೇ । ಕಾರ್ಯವಿಶೇಷದಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಪರ್ವಕಾಲದಲೇ ।
ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ನಿಶ್ಚಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲೇ । ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 6

ಹಬ್ಬ ಬಂದಾಗ ನರ್ತಕರು ಕುಣಿವರು । ಯುವಕರು ಹಾಡುವರು ಪರಾಕುಗಳ ಹೇಳುವರು ।
ಆಟಗಾರರು ಬಂದು ಮುಜರೆ ಮಾಡುವರು । ಹರಿಭಕ್ತರು ಭಜನೆಯಲಿ ರಂಜಿಸುವರು ॥7

ಹೀಗೆ ಮಹಾರಾಜರ ಉದಾರ ವೃತ್ತಿ । ದಾನ ಧರ್ಮಗಳಲಿ ಮುಂದಾದ ಖ್ಯಾತಿ ।
ಕರ್ಣೋಪಕರ್ಣದಲಿ ಕೇಳ್ಳವರ ಕೀರ್ತಿ। ದರ್ಶನವನಿಚ್ಛಿಸುವರನೇಕರು ॥ 8

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬಂದರೆ ಬಾಬಾರ ಮನಸಿಗೆ । ದುಡ್ಡು ಹಂಚುವರು ಪಾಂಥಸ್ಥರಿಗೆ ।
ದೀನ ದುರ್ಬಲರ ಚಿಂತೆಯೂ ಅವರಿಗೆ । ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿ ಸಾಯಿನಾಥರಿಗೆ ॥ 9

ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೂವರು । ಹೀಗೆ ಗುಂಪಿನಲಿ ನಾಲ್ವರು ಅವರು ।
ಮಗಳು , ನಾದಿನಿ, ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತುತಾನಿವರು । ಸಂತದರ್ಶನೇಚ್ಛುಗಳಾಗಿದ್ದರು ॥ 10

ಸಾಯಿಯದಾಯಿತು ದರ್ಶನ । ಅದರಿಂದರವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ।
ಸಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಅನುದಿನ । ನೇಮದಿ ಭಜನೆ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ॥ 11

ರಾಮದಾಸೀ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ । ಭಜನೆ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ।
ಬಾಬಾ ಅರ್ಪಿಸುತಿದ್ದರು ಉಲ್ಹಾಸದಿ । ರೂಪಾಯಿ ಎಂಟಾಣೆಗಳನವರಿಗೆ ॥ 12

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ಕೊಡುವರು । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬರೀಗೈಲಿ ಕಳುಹಿಸುವರು ।
ಯಾವಾಗಲೂ ಬಾಬಾ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವರು । ಆದರೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿತಿರಲಿಲ್ಲ ಏನೂ ॥ 13

ಸತ್ಯವೇ ಇತ್ತು ಅವರು ದುಡ್ಡು ಹಂಚುವದು । ಇದರಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇನೂ ಅಸತ್ಯವೆಂಬುದು ।
ಆದರೆ ಸಿಗುತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದು । ಬಾಬಾರ ಮನವರಾರು ಬಲ್ಲರು ॥ 14

ಫಕೀರ ಮೈಗಳ್ಳರು ಭಿಕ್ಷುಕರು । ನಿತ್ಯವೂ ಬಾಬಾರ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುವರು ।
ಬಾಬಾ ಬಹಳ ದಯಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಾನ ಮಾಡುತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 15

ಯಾರ ಲಾಭದ ಕಾಲ ಒದಗಿರುತಿತ್ತು । ಅವರಿಗೇ ಈ ಸುಖ ಲಭಿಸುತಿತ್ತು ।
ಸಂತಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶವಾದ ಕವಡಿಯಾಯಿತು । ಲಭಿಸಿದರೆ ಭಾಗ್ಯವೇ ಅವರದು ತೆರೆದಂತೆ ॥ 16

ಅದೇ ಅರ್ಥದ ಕಥೆಯೊಂದು । ಕೇಳಲು ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗುವುದು ಆನಂದ ।
ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಇದನೊಂದ । ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವ ॥ 17

ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದ ತಿಂಡಿಗೆ । ಬಾಬಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು ಕಂಬದ ಬದಿಗೆ ।
ಧುನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಮಶೀದಿಯೊಳಗೆ । ಬಾಲೆ ಅಮನಿ ಬರುತಿದ್ದಾಳಾಗ ॥ 18

ಬರೀ ಮೈಯ್ಯ ಹುಡುಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷದ್ದು । ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಗಡಿನ ಡಬ್ಬಿ ತೆರೆದದ್ದು ।
ತಾಯಿ ಜಮನಿ ಜೊತೆಗೂಡಿಕೊಂಡು । ಆ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಬರುವರು ॥ 19

ಅಮನಿ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು । ಬಾಬಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಯನಿಟ್ಟು ।
'ಬಾಬಾ ರೂಪಾಯಿ ರೂಪಾಯಿ' ಎನುತಿತ್ತು । ಬಾಬಾರ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ॥ 20

ಬಾಬಾರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಹುಚ್ಚು ಬಲು । ಮಗೂವೂ ಮುದ್ದಾಗಿತ್ತು ನೋಡಲು ।
ಮುದ್ದಕೊಟ್ಟು ತಲೆನೇವರಿಸಲು । ಅದನೆತ್ತಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತಿದ್ದರು ॥ 21

ಬಾಬಾ ಅಪ್ಪಿಕೊಳಬೇಕದದನು ಎದೆಗೆ । ಅಮನಿಯ ಚಿತ್ತವೆಲ್ಲ ರೂಪಾಯಿಕಡೆಗೆ ।
'ಬಾಬಾ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿರಲ್ಲರಿ ನನಗೆ' । ಜೇಬಿನೆಡೆಗೆ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ॥ 22

ಅಮನಿಯಂತೂ ಮಗುವಾಯಿತು । ಆದರೆ ದೊಡ್ಡವರದು ಇದೇ ಗತ್ತು ।
ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಓಡಾಟವಿತ್ತು । ಪರಮಾರ್ಥ ಬಯಸುವವ ಅಪರೂಪಕೊಬ್ಬ ॥ 23

ಹುಡುಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಳು ತೊಡೆಯ ಮೇಗೆ । ತಾಯಿ ದೂರ ಕಟಕಟೆಯ ಹೊರಗೆ ।
ಅಲುಗಾಡದಿರು ಅವರು ಕೊಡುವವರೆಗೆ । ದೂರದಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಎಂದು ಮಾಡುವಳು ॥ 24

"ನಾನೇನಾಗಬೇಕು ನಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ । ಎದ್ದರೆ ಬಿದ್ದರೆ ಬೀಳುವಿರಿ ಬೆನ್ನಿಗೆ ।
ನಿರುಪಯೋಗಿಗಳಿರುವರು ಪುಕ್ಕಟೆ ತಿನಿಸಿಗೆ" । ಬಾಬಾ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದೆನಬೇಕು ॥ 25

ಆದರೆ ಈ ಸಿಟ್ಟು ತೋರಿಕೆಯೆದು । ಹೃದಯವೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವದು ।
ರೂಪಾಯಿಯ ತೆಗೆಯಲೆಂದು । ಜೇಬಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುವುದು ॥ 26

ಡಬ್ಬಿಯಲಿ ಹಾಗೆ ಆ ದುಡ್ಡು । ಬಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಮುಚ್ಚಳ ಮುಚ್ಚುವುದು ।
ಕೂಡಲೇ ಆ ಡಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು । ಮನೆಯತ್ತ ಓಟ ಕಿತ್ತುವಳು ॥ 27

ಇದು ನಡೆಯುವುದು ತಿಂಡಿಯ ಸಮಯಕೆ ಬೆಳಿಗೆ । ಅಂತೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ಹೊರಟಾಗ ಲೇಂಡಿಗೆ ।
ಆಗಲೂ ಕೊಡುವರೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ಅಮನಿಗೆ । ಹಾಗೇಯೇ ಅವಳ ಬೈಯುತ್ತ ॥ 28

ಹೀಗೆ ದಿನಾಲು ಎರಡು ಅವಳಿಗೆ । ಆರು ರೂಪಾಯಿ ಜಮನಿಗೆ ।
ಐದು ದಾದಾ ಕೇಳಕರನಿಗೆ । ಭಾಗ್ಯಾ ಮತ್ತು ಸುಂದರಿಯರಿಗೆ ಎರೆಡೆರಡು ॥ 29

ಹತ್ತರಿಂದ ಹದಿನೈದರವರೆಗೆ ತಾತ್ಯಾಬಾಗೆ । ಹದಿನೈದರಿಂದ ಐವತ್ತವರೆಗೆ ಫಕೀರ ಬಾಬಾನಿಗೆ ।
ಎಂಟು ಹಂಚುವರು ಬಡ ಬಗ್ಗರಿಗೆ । ನಿತ್ಯನೇಮದೀ ಪ್ರಕಾರ ॥ 30

ಹೀಗಿರುವ ಇವರ ದಾನಶೀಲತೆ । ಮದರಾಸಿಗಳು ಕೇಳಿ ಈ ವಾರ್ತೆ।
ಸಹಜದಲೇ ಹುಟ್ಟಿತು ಅರ್ಥಸ್ವಾರ್ಥತೆ । ಭಜನೋಪಕ್ರಮವನಾರಂಭಿಸಿದರು ॥ 31

ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಭಜನೆ ಅಂದ । ಒಳಗೆ ಇರುವುದು ದ್ರವ್ಯಲೋಭದಿಂದ ।
ಹಣ ಕೊಡುವರೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ । ಸಪರಿವಾರ ಶಿರಡಿಯಲುಳಿದರು ॥ 32

ಅವರಲ್ಲಿ ಆಶೆ ಬಹಳವಿತ್ತು ಮೂವರಿಗೆ । ಬಾಬಾರಿಂದ ಧನ ಪಡೆಯಬೇಕು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ।
ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿಜದಲಿರುಸುತಿತ್ತು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ । ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಭಜನೆಯ ಸದ್ಭಾವ ॥ 33

ಮೇಘಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಕಂಡ । ನವಿಲು ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಆನಂದದಿಂದ ।
ಚಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ಚಕೋರನಿಗಿದ್ದ । ಅದರ ಅವಳದು ಆ ರೀತಿ ॥ 34

ಒಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಆರತಿ । ನಡೆದಾಗ ಸಾಯಿ ಕೃಪಾಮೂರ್ತಿ।
ನೋಡಿ ಅವಳ ಸದ್ಭಾವ ಸ್ಥಿತಿ। ರಾಮರೂಪದಿ ದರ್ಶನವಿತ್ತರು ॥ 35

ಇತತರಿಗೆ ನಿತ್ಯದ ಸಾಯಿನಾಥ । ಅವಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜಾನಕೀಕಾಂತ ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಜಲ ಸುರಿಯುತ । ನೋಡಿ ಜನ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು ॥ 36

ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಬಾರಿಸುತ । ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಭಕ್ತಿಯ ಅಶ್ರುಜಲ ಸುರಿಸುತ್ತ ।
ಈ ಅಪೂರ್ವವ ನೋಡುತ್ತ । ಜನರಾದರು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗ ॥ 37

ಹೀಗೆ ಆ ದೃಶ್ಯವನು ಕಂಡು । ಎಲ್ಲರಲೂ ಹುಟ್ಟಿತು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯೊಂದು ।
ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿದೆ ಏಕೆ ಇವಳಿಗಿಷ್ಟೊಂದು । ಯಾವುದಕೆ ಆನಂದವಾಗಿದೆ ಅವಳಿಗೆ ॥ 38

ಆಮೇಲೆ ನಿಜಪತಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಹರದೊಳು । ಆನಂದ ನಿರ್ಭರಳಾಗಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದಳು ।
ಸಾಯಿ ವಿಸ್ಮಯ ತೋರಿದರೆನಲು । ರಾಮದರುಶನ ಮಾಡಿಸಿ ॥ 39

ನೀಲೋತ್ಪಲದಲಶ್ಯಾಮ । ಭಕ್ತ ಕಾಮ ಕಲ್ಪದ್ರುಮ ।
ಅವನೇ ಈ ಭರತಾಗ್ರಜ ಶ್ರೀ ಸೀತಾಭಿರಾಮ । ದಾಶರಥಿ ರಾಮನನು ನಾ ಕಂಡತೆ ॥ 40

ಶಂಖ ಚಕ್ರಗದಾಧರ । ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನ ಕೌಸ್ತುಭಹಾರ ।
ಆ ಪುರಷೋತ್ತ ಮ ಪರಾತ್ಪರ । ರೂಪ ಮನೋಹರ ಕಂಡೆ ॥ 41

ಕಿರೀಟ ಕುಂಡಲ ಮಂಡಿತ । ವನಮಾಲವಿರಾಜಿತ ।
ಪೀತವಸನ ಚತುರ್ಹಸ್ತ । ಜಾನಕಿನಾಥನನು ನಾ ಕಂಡೆ ॥ 42

ಎಂದವಳು ಈ ಮಾನವ ರೂಪಧಾರಿ । ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಲೀಲಾವತಾರಿ ।
ಜಾನಕೀ ಜೀವನ ಮನೋಹಾರಿ । ಧನುರ್ಧಾರಿಯಾಗಿ ತೋರಿದನೆನಗೆ ॥ 43

ಫಕೀರನಾಗಿ ಕಾಣುವನಿವ ಬಾಹ್ಯದೊಳು । ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ಬಾಗಿಲು ಬಾಗಿಲು ।
ಜಾನಕೀ ಜೀವನ ಮನೋಹರನೊಲು । ಧನುರ್ಧಾರಿಯಾಗಿ ಕಂಡನೆನಗೆ ॥ 44

ಮೇಲೆ ಕಾಣುವನಿವ ಫಕೀರನ ಹಾಗೆ । ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಂಡರೂ ಒಳಗೆ ।
ಜಾನಕೀ ಜೀವನ ಧನುರ್ಧಾರಿಯಾಗೇ । ಮನೋಹರನಾಗೆನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ॥ 45

ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಪರಮಭಾವಾರ್ಥಿ। ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರ್ಥಿಅವಳ ಪತಿ ।
ಹೀಗೆ ಇರುವುದು ಮೂಢ ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿ । ಎಲ್ಲಿಯ ರಘುಪತಿ ಈ ಸ್ಥಳದಲಿ ॥ 46

ಮನದಲಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ । ಭಾವಿಕರಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಹಾಗೇ ।
ಸಾಯಿಯೇ ಕಂಡರು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೆ । ಇವಳಿಗೇ ರಾಮರೂಪ ಅದು ಹೇಗೆ ॥ 47

ಹೀಗೆ ಕುತುರ್ಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ । ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಅವಹೇಳನೆಯ ಮಾಡಿ ।
ಆದರೂ ವಿಷಾದವಿಲ್ಲ ಅವಳ ಮನದಿ । ಅಸತ್ಯ ಕಲ್ಪನೆ ಅರಿಯಳವಳು ॥ 48

ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಳವಳು ಮೊದಲೊಳು । ಹೀಗೆ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಥೆ ಇರಲು ।
ಸುಖಕರವಾದ ರಾಮದರ್ಶನಗಳು । ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕವಳಿಗಾಗುತಿದ್ದವು ॥ 49

ಮುಂದೆ ಆಶೆ ಹುಟ್ಟಿ ದ್ರವ್ಯದಲಿ । ದ್ರವ್ಯದ ಹತ್ತಿರ ದೇವನೆಲ್ಲಿ ।
ರಾಮದರ್ಶನದ ಅಭಾವವಾಯಿತಲ್ಲಿ । ಹೀಗೆ ಸ್ವಭಾವ ಲೋಭದ್ದು ॥ 50

ಸಾಯಿಗೆ ಇದು ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದಿತ್ತು । ತಿಳಿದರು ಅವಳ ದುರಿತ ಕಳೆಯಿತು ।
ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ರಾಮ ದರ್ಶನವಿತ್ತು । ಅವಳಭೀಷ್ಟವ ಪೂರೈಸಿದರು ॥ 51

ಹೀಗಿರಲು ಅದೇ ರಾತ್ರಿಯಲಿ । ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯಿತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ ।
ಗೃಹಸ್ಥನು ಕಂಡ ನಿದ್ರೆಯಲಿ । ಭಯಂಕರ ಸ್ವಪ್ನವೊಂದನ್ನು ॥ 52

ತಾನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲಿದ್ದು । ಪೋಲೀಸರು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ।
ಕೈಕಾಲುಗಳ ಗಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದು । ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಕೈಯಿಂದ ತಿವಿಯುತಿದ್ದ ॥ 53

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಪಂಜರವಿದ್ದ ಹಾಗೆ । ಅದರ ಹತ್ತಿರವೇ ಹೊರಗಡೆಗೆ ।
ಸಾಯಿ ಇದೆಲ್ಲವನು ನೋಡುತಿರುವ ಹಾಗೆ । ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು ॥ 54

ಮಹಾರಾಜರನು ಕಂಡು ಹತ್ತಿರ । ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡೂ ಕರ ।
ಮುಖದ ಮೇಲೆ ದೈನ್ಯತರ । ಸುರಿಸುತ್ತ ನುಡಿದ ಹೀಗೆ ॥ 55

ಬಾಬಾ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯ ಕೇಳಿ । ಬಂದೆವು ನಾವು ತಮ್ಮ ಚರಣದಲಿ ।
ತಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಇರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ । ನಮ್ಮ ಮೇಲೇಕೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗ ॥ 56

ಮಹಾರಾಜರು ಅದಕೆ ನುಡಿದದ್ದು । "ಕೃತಕರ್ಮವ ಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವದು" ।
ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಗೃಹಸ್ಥನೆಂದುದು । ನಾನಂಥದನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ॥ 57

ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಈ ಜನ್ಮದಲಂತೂ । ಯಾವುದರಿಂದ ಇಂಥ ಸಂಕಟ ಒದಗಿತು ।
ಆಗಮಹಾರಾಜರಾಡಿದ ಮಾತು । "ಜನ್ಮಾಂತರದಲಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು" ॥ 58

ನುಡಿದನಾಗ ಅವ ಮತ್ತೂ । ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ್ದು ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು ।
ಇದ್ದರೂ ಅದು ಭಸ್ಮವಾಗಬೇಕಿತ್ತು । ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ॥ 59

ನಮಗೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಗಲು । ಅಗ್ನಿಯ ಎದುರು ತೃಣದೊಲು ।
ಸಮೂಲವಾಗಿ ಭಸ್ಮವಾಗಬೇಕಾಗಿರಲು । ನಾ ಹೇಗೆ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗೆನು ॥ 60

ಆಗ ಮಹಾರಾಜರೆಂದರವಗೆ । "ಇಷ್ಟಾದರೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವದೇ ನಿನಗೆ" ।
ಹೌದೆನ್ನಲು ಆ ಗ್ರಹಸ್ಥನಿಗೆ । ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಲು ಹೇಳಿದರು ॥ 61

ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣ । ನಿಂತೇ ಇರುವಂತೆಯೇ ತಕ್ಷಣ ।
ದಡ್ಡನೇ ಯಾರೋ ಬಿದ್ದಂತೆ ಸಪ್ಪಳವನ । ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತು ॥ 62

ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚಿದ । ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡತೊಡಗಿದ ।
ತಾನು ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ । ಪೋಲೀಸ ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ॥ 63

ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾದ । ಮಹಾರಾಜರತ್ತ ನೋಡತೊಡಗಿದ ।
ನಕ್ಕು ನುಡಿದರು ಅವನಿಗಿದ । "ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆ ನೀನಿನ್ನು ॥ 64

ಇನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬರುವರು । ಇಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರವ ನೋಡುವರು ।
ನೀನೇ ಈ ಅಪರಾಧಿ ಎನ್ನುವರು । ಮತ್ತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು ॥ 65

ಆಮೇಲೆ ಆ ಗೃಹಸ್ಥ ಮಾತನಾಡಿದನಿಂತು । ಬಾಬಾ ನಿಜವೇ ಇರುವದು ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ।
ತ್ರಾತನು ಕಾಣೆನು ತಮ್ಮ ಹೊರತು । ಹೇಗಾದರೂ ಬಿಡಿಸಿ ಇದರಿಂದ ॥ 66

ಇದ ಕೇಳಿ ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು । "ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರು" ।
ಹಾಗೇ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದರು । ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗ ಕಾದಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ॥ 67

ತಾನು ಪಂಜರದ ಹೊರಗೆ । ಬಾಬಾ ಇರುವರು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ।
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ ಮಾಡಿದನವರಿಗೆ । ಆಗ ಬಾಬಾ ಕೇಳಿದರು ॥ 68

"ಈಗಿನ ನಿನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರದ । ಮತ್ತು ಈ ಮೊದಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ನಿರಂತರ ।
ಇವೆರಡರಲ್ಲೂ ಏನಾದರೂ ಅಂತರ । ಅನಿಸುವದೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಹೇಳು" ॥ 69

ಆಗ ಆ ಗೃಹಸ್ಥನಿತ್ತ ಉತ್ತರ । ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶದಷ್ಟು ಇದೆ ಅಂತರ ।
ಕೇವಲ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇತ್ತು ಹಿಂದಿನ ನಮಸ್ಕಾರ । ಸಾಂಪ್ರತ ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಾವದಿಂದ ॥ 70

ಯಾವ ಭಾವವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮೊದಲು । ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ತಾವು ಮುಸಲ್ಮಾನರಿರಲು ।
ಹಿಂದುಗಳ ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡುತಿರಲು । ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂಬ ರೋಷವಿತ್ತು ॥ 71

ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಬಾ ಕೇಳಿದರು ಹೀಗೆ । ಇಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ।
ಭಕ್ತಿ ಮುಸಲ್ಮಾನ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ । ಇಲ್ಲವೆಂದನಾ ಗೃಹಸ್ಥ ॥ 72

ಬಾಬಾ ಕೇಳಿದವರನಿಗೆ । ಪಂಜಾ ಇಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ।
ಪೂಜಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ ತಾಬೂತದ ದಿನಗಳಿಗೆ । ನಿನ್ನಂತರಕೆ ಕೇಳಿ ನೋಡು ॥ 73

ನಿನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗಿದೆ 'ಕಾಡು-ಬೀದಿ' । ಲಗ್ನಕಾರ್ಯಗಳಲಿ ಅದನು ಪೂಜಿಸುವಿ ।
ಮಾನಪಾನಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ । ಅದುವಿರುವದು ಮುಸಲ್ಮಾನಿ ದೈವತ ॥ 74

ಅದೆಲ್ಲವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವ ಹೌದೆಂದು । ಕೇಳಿದರಾಗ ಮತ್ತೇನು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆ ಇರುವದೆಂದು ।
ನಿಜಗುರುಗಳಾದ ರಾಮದಾಸರ ದರ್ಶನವಾಗಬೇಕೆಂದು । ಮನದಲಿಚ್ಛೆಸಿದ ಗೃಹಸ್ಥ ॥ 75

ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು । ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡೆಂದರು ।
ನೋಡಲು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿದರು । ಸಮರ್ಥ ಮೂರ್ತಿಯ ಎದುರಿನಲೇ ॥ 76

ಎರಗಲು ಸಮರ್ಥರ ಚರಣದಲ್ಲಿ । ಅದೃಶ್ಯರಾದರು ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ।
ಆಮೇಲೆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಬೆಳೆಯುತಲಿ । ಮತ್ತೆ ಏನೇನೋ ಕೇಳಿದನು ॥ 77

ಬಾಬಾ ನಿಮಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ । ಈ ಶರೀರವೂ ಮುಪ್ಪಾಗಿದೆ ।
ತಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯ ಎಷ್ಟಿದೆ । ಎಂಬದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ॥ 78

ನೀನು ಮುದುಕನೆನ್ನುವೆಯಾ ನನಗೆ । ಓಡು ಬಾ ನೀ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ।
ಎಂದು ಸಾಯಿ ಓಡತೊಡಿಗದಾಗ್ಯೆ । ಇವನೂ ಅವರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ॥ 79

ಮಹಾರಾಜರು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡತೊಡಗೆ । ಧೂಳು ಹರಡಿತು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ ।
ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕವರು ಅದೃಶ್ಯರಾಗ್ಯೆ । ಎಚ್ಚರಾದನಾ ಗೃಹಸ್ಥ ॥ 80

ಯಾವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಾಯಿತು । ಕನಸಿನಲಿ ನಡೆದದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು ।
ಕೂಡಲೇ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ಬದಲಾಯಿತು । ಬಾಬಾರ ಮಹಿಮೆಯ ಹೊಗಳತೊಡಗಿದ ॥ 81

ನೋಡಿ ಈ ರೀತಿಯ ಚಮತ್ಕೃತಿ । ಸಾಯಿ ಪದದಲುಂಟಾಯಿತು ಭಕ್ತಿ ।
ಬಾಬಾರ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಸಂಶಯ ವೃತ್ತಿ । ಕಳೆದುಹೋಯಿತು ಹಿಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ॥ 82

ಸ್ವಪ್ನ ಮಾತ್ರವೇ ಅದು ನೋಡಲು । ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು ।
ಕೇಳಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಶ್ರೋತೃಗಳು । ಅದರ ಒಳಗಿನ ಅರ್ಥವನು ॥ 83

ಈ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಿಂದಾಗಿ । ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಪರಮ ಬೋಧವಾಗಿ ।
ಸಾಯಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಸಂಶಯ ಹೋಗಿ । ಹಾಸ್ಯ ವಿನೋದದ ರೂಪದಿಂದ ॥ 84

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿಗೆ । ಜನರು ದರ್ಶನಕೆ ಬಂದರು ಮಶೀದಿಗೆ ।
ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬರ್ಫಿ ಕೊಟ್ಟರವರಿಗೆ । ಸಾಯಿನಾಥರು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ॥ 85

ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದವೆರಡು । ರೂಪಾಯಿ ಬಾಬಾ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ।
ಮತ್ತೆ ಕೆಲದಿನ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು । ಭಜನೆ ಪೂಜನೆ ನಡೆಸಿದರು ॥ 86

ಮತ್ತೆ ಕೆಲದಿನ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದರು । ಬಳಿಕ ಅವರು ತಿರುಗಿ ಹೊರಟರು ।
ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಗಳಿಸದಿದ್ದರೂ । ಸಾಕಷ್ಟು ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದರು ॥ 87

"ಅಲ್ಲಾ ತುಮ್ಹಾರಾ ಭಲಾ ಕರೆಗಾ । ಅಲ್ಲಾ ಮಾಲಿಕ ಬಹೋತ ದೇಗಾ" ।
ಮುಂದೆ ಅವರು ಹೊರಟಾಗ । ಇದೇ ಅವರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಯಿತು ॥ 88

ಧ್ಯಾನದಿ ಮನದಿ ಸಾಯಿ ಸ್ಮರಣೆಗಳು । ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಿಸುತಿರೆ ಹಗಲಿರುಳು ।
ಎಳ್ಳು ಕಾಳಷ್ಟೂ ಕಷ್ಟಗಳಿಲ್ಲದಿರಲು । ಸಾಯಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದಾಗಿ ॥ 89

ಆಶೀರ್ವಾದಾನುರೂಪವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಯಥಾಸಾಂಗ ಯಾತ್ರೆಗಳಾಗಿ ।
ಆಗಲಿಲ್ಲ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ತಾಪ ಅವರಿಗೆ । ಸುಖರೂಪ ನಿಜಗೃಹವ ತಲುಪಿದರು ॥ 90

ಒಂದನ್ನೇ ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ । ಅನೇಕ ಯಾತ್ರೆಗಳ ಮಾಡಿದರು ।
ಅನುಪಮ ಆನಂದ ಪಡೆದರು । ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆಗಳ ಹೊಗಳುತ ॥ 91

ಸಂತರ ಆಶೀರ್ವಚನವಿದೇ । 'ಅಲ್ಲಾ ಅಚ್ಛಾ ಕರೇಗಾ' ಎಂಬದೇ ।
ಸತ್ಯವಾಯಿತು ಅಕ್ಷರವೂ ತಪ್ಪದೇ । ಮನೋರಥ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ॥ 92

ಹೀಗೆ ಆ ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥೋಪಾಸಕರು । ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾದ ಮದ್ರಾಸೀ ಜನರು ।
ಸತ್ವಸ್ಥ ಸಾತ್ವಿಕರೆಲ್ಲರೂ । ಬಂಧ ಮೋಚಕ ಸಾಯಿ ಅವರಿಗೆ ॥ 93

ಕಥೆಯ ಹೇಳುವೆ ಇನ್ನೊಂದು । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೇಳಬೇಕು ಸಾದರದಿಂದದು ।
ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಲದು । ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಿತ್ತದಗಲಾದೀತು ॥ 94

ಭಕ್ತ ಕಾಮ ಕಲ್ಪದ್ರುಮ । ಹೇಗೆ ಸಾಯಿ ದಯಾಳು ಪರಮ ।
ಭಕ್ತೇಚ್ಛೆಗಳ ಹೇಗೆ ಸಪ್ರೇಮ । ಪೂರೈಸುವನು ಸದಾಕಾಲದಲಿ ॥ 95

ಠಾಣೆ ಜಿಲ್ಹೆಯಲಿ ಬಾಂದ್ರ ನಗರ । ಅಲ್ಲಿರು ವರು ಭಕ್ತ ಪ್ರವರ ।
ರಘುನಾಥರಾವ ತೇಂಡೂಲಕರ । ಚತುರಧೀರ ಬಹುಶ್ರುತ ॥ 96

ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನವ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವ ಆನಂದದಲಿ । ಒಪ್ಪಿದ ಸಾಯಿಯ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲಿ ।
ಅಲ್ಲಿಯ ಬೋಧ ಮಕರಂದಸವಿಯುತಲಿ । ಅಖಂಡ ನಾಮ ಜಪಿಸುತಿದ್ದ ॥ 97

'ಭಜನಮಾಲಾ' ರೂಪದಿಂದ । ಸಾಯಿಯ ಲೀಲೆಗಳ ವರ್ಣಿಸಿದ ।
ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮಗಳಿಂದೋದಲದ । ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಸಾಯಿಯೇ ॥ 98

ಸಾವಿತ್ರೀ ಎಂಬ ಅವರ ಕಲತ್ರ । ಬಾಬೂ ಅವರ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರ ।
ನೋಡಿರವರ ಅನುಭವ ವಿಚಿತ್ರ । ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕೇಳಿರಿ ॥ 99

ಒಮ್ಮೆ ಬಾಬೂ ಮನದಿ ಶಂಕೆ ಬಡುತ । ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಾಲೆಯಲೋದುತ ।
ಪರದೇಶೀಯ ವೈದ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ । ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದಾದ ॥ 100

ಒಂದೇ ಸಮನೇ ಹಗಲಿರುಳು । ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಲು ।
ಸಹಜ ಜ್ಯೋತಿಷಿಯ ಕೇಳಲು । ಪರೀಕ್ಷೆಯಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗುವೆನೆ ಎಂದು ॥ 101

ಪಂಚಾಂಗದ ಪುಟಗಳ ತಿರುವಿಸಿ । ಗ್ರಹಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳನೆಣಿಸಿದ ಜ್ಯೋತಿಷಿ ।
ರಾಶಿನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬೆರಳಿನಿಂದೆಣಿಸಿ । ಸಚಿಂತ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ ॥ 102

ಎಂದ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಟ್ಟಿರುವಿ ಬಹಳ । ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಗ್ರಹಗಳ ಬಲವಿಲ್ಲ ।
ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ । ವಿನಾಯಾಸ ಪಾಸಾಗುವಿ ॥ 103

ಶ್ರಮ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಸಾರ್ಥಕವೇನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ।
ಈ ಭೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ । ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹಿಂಜರಿದ ॥ 104

ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ತಾಯಿ ಆಮೇಲೆ । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋದಳು ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲೇ ।
ಬಾಬಾರ ಚರಣದಲಿಟ್ಟಳ ತಲೆ । ಕುಶಲವಾರ್ತೆಗಳಿಗಾರಂಭವಾಯಿತು ॥ 105

ಆಗ ಈ ಸುದ್ದಿ ಬರಲು । ಕರುಣಾ ವಚನದಿ ಬಾಬಾರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು ।
ಎಂದಳು ಹುಡುಗ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು । ಗ್ರಹಗಳ ಅನುಕೂಲತೆ ಇರುವದೇ ॥106

ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು ಪತ್ರಿಕೆ ನೋಡಿದರು । ಈ ವರುಷ ಯೋಗವಿಲ್ಲೆಂದರು ।
ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರೂ । ಹುಡುಗ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡ್ರಲೊಲ್ಲ ॥ 107

ಬಾಬಾ ಇದೆಂಥ ಗ್ರಹದೆಶೆ । ಈ ವರ್ಷ ಹೀಗೇಕೆ ನಿರಾಶೆ ।
ಈ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾದೀತೆಂಬ ಆಶೆ । ಬಹಳವಿದೆ ಎಲ್ಲರ ಮನಸಿಗೆ ॥ 108

ಕೇಳಿರಿನ್ನು ಬಾಬಾ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳು । "ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳು ।
ಸುತ್ತಿ ಬಿಸುಟತ್ತ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು । ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಟ್ಟೆಂದು ॥ 109

ಯಾರ ಬೆನ್ನೂ ಹತ್ತುವದು ಬೇಡ । ಜನ್ಮಪತ್ರಿಕೆ ನೋಡುವದು ಬೇಡ ।
ಜ್ಯೋತಿಷಿಯ ನಂಬುವದು ಬೇಡ । ಅಭ್ಯಾಸವು ಮುಂದುವರಿಯಲಿ ॥ 110

ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳು ಯಶ ಸಿಗುವದೆಂದು । ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡ್ರವದು ।
ನಿರಾಶನೆಷ್ಟೂ ಆಗಬಾರದು । ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲು" ॥ 111

ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು । ತಾಯಿ ತಿರುಗಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ।
ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು ಬಾಬಾ ನುಡಿದದ್ದು । ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆಶ್ವಾಸನೆಯಿತ್ತಳು ॥ 112

ಹೀಗೆ ಬಾಬಾರ ವಚನೋಲ್ಲಾಸವಾದಾಗ । ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತ ಹುಡುಗ ।
ಲಿಖಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಗಳನಾಗ । ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಬರೆದ ॥ 113

ಲೇಖಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಸಿದ । ಉತ್ತರಗಳನೂ ಸರಿಯಾಗೇ ಬರೆದಿದ್ದ ।
ಆದರೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೇ ಸಂಶಯದ । ಸುಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅಸ್ಥಿರನಾದ ॥ 114

ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಬರೆದರೂ । ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗುವದಕೆ ಅಷ್ಟು ಸಾಕಿದ್ದರೂ ।
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಆದರೂ । ಅದರಿಂದ ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದ ॥ 115

ನಿಜವಾಗಿ ಲೇಖಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲಿ ಪಾಸ । ಆಗಿದ್ದರೂ ಎನಿಸಿತವನಿಗೆ ತಾ ನಾಪಾಸ ।
ಅದರಿಂದಾಗಿ ಉದಾಸ । ಮೌಖಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಲೊಲ್ಲ ॥ 116

ಮೌಖಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದು । ಮೊದಲಿದಿನ ಹಾಗೇ ಹೋಯಿತು ಕಳೆದು ।
ಮರುದಿನ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಬಂದು । ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಭೋಜನಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದುದನು ಕಂಡು ॥117

ಎಂದ ಏನು ವಿಚಿತ್ರವಿದು । ಪರೀಕ್ಷಕನಿಗೇ ಚಿಂತೆ ನಿನ್ನದು ।
ತೆಂಡೂಲಕರ ನಿನ್ನೆ ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು । ನೋಡಿ ಬಾ ಎಂದು ಕಳುಹಿದರು ॥ 118

ಲೇಖೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲವ ನಾಪಾಸ । ಮತ್ತೇಕೆ ಅವಗೆ ಮೌಖಿಕದ ಆಯಾಸ ।
ಅದಕೇ ಮನೆಯಲುಳಿದ ಆಗಿ ಉದಾಸ । ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಾನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ ॥ 119

ಆಗ ಪರೀಕ್ಷಕನೆಂದ ನೀ ಹೋಗೆಂದು । ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ಕರೆದು ತಾ ಅವನನೆಂದು ।
"ಲೇಖೀ ಪರೀಕ್ಷೆ"ಯಲ್ಲವ ಉತ್ತೀರ್ಣನೆಂದು । ಆನಂದದ ಸುದ್ದಿಯ ತಿಳಿಸವನಿಗೆ ॥ 120

ಆಗಿನ ಆನಂದವನೇನು ಕೇಳುವದು । ಸಾಯಿಮಹಾರಾಜರ ನೆನಸಿಕೊಂಡು ।
ಕಳೆಯದೇ ಕ್ಷಣವೊಂದು । ಉಲ್ಹಾಸದಿಂದೋಡಿದನಲ್ಲಿಗೆ ॥ 121

ಆಮೇಲೆಲ್ಲ ಮಧುರವಾಯಿತು । ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಓಡಾಟ ಮುಗಿಯಿತು ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ಮನ ದೃಢವಾಯಿತು । ಅವರು ಮನದಿಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸಿದರು ॥ 122

ಬೀಸುವಕಲ್ಲಿನ ಗೂಟವದು । ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಬಡಿದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವದು ।
ಗುರುಪದದ ಸಂಗತಿಯೂ ಹಾಗಿರುವದು । ಅಲುಗಿಸಿ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುವರು ಸಾಯಿ ॥ 123

ಹೇಳರವರು ಯಾರಿಗೂ ಎಂದು । ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ತಟ್ಟದಂಥದು ।
ಇದು ಬಾಬಾರ ನಿತ್ಯದ ಪ್ರಚೀತಿ ಇರುವದು । ಈ ರೀತಿ ನಿಷ್ಠೆಯ ದೃಢಪಢಿಸುವರು ॥ 124

ಹೇಳಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದು । ಮೊದಮೊದಲು ಸುಲಭವೆನಿಸುವದು ।
ಮುಂದೆ ಸಹಗೆ ಕಂಟಿಗಳಿರುವದು । ಮುಳ್ಳೇಮುಳ್ಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ॥ 125

ಬಳಿಕಾ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಟಿಸಿಲೊಡೆದು । ಸಹಜ ಮನದಲಿ ಸಂಶಯ ಬಂದು ।
ಏತಕ್ಕೆ ಸಾಯಿ ಈ ಅಡ್ಡದಾರಿಗೆ ನಡೆಸಿದ್ದು । ಎಂದು ಮನಸಿಗೆನಿಸುವದು ॥ 126

ಹೀಗೆ ಎನಿಸುತಿದ್ದರೂ । ಶ್ರದ್ಧೆಯನಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿರು ।
ಈ ಸಂಕಟಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರು । ಆದರಿಂದಲೇ ನಿಜ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬರುವದು ॥ 127

ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ । ಅಖಂಡ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಸ್ಮರಿಸಿ ।
ಆದರಿಂದ ಅಪಾಯದ ಶಿಲೆಯ ಖಂಡಿಸಿ । ನಾಮದ ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯ ಅನುಭವಿಸಿರಿ ॥ 128

ಇದೇ ಆ ಆತಂಕಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ । ಅವುಗಳನೂ ಸಾಯಿಯೇ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಮಾಣ ।
ಆದರಿಂದಲೇ ಆಗುವದು ಸಾಯಿ ಸ್ಮರಣ । ಸಂಟೋಪಶಮನವೂ ಆವಾಗಲೇ ॥129

ಇರಲಿ ಈ ಹುಡುಗನ ಪಿತ । ಬಾಬಾರ ಅತಿ ಮೆಚ್ಚಿನ ಭಕ್ತ ।
ಧೀರ ಉದಾರ ಸತ್ವಯುತ । ಆತನ ಗಾತ್ರಗಳು ಶಿಥಿಲವಾದವು ॥ 130

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪರದೇಶೀಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು । ಅವರ ಕಂಪನಿ ಮುಂಬಯಿ ಪಟ್ಟಣದೊಳು ।
ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ತನದಿಂದ ಅವರ ಕೈಯೊಳು । ನೌಕರಿ ಮಾಡಿದ್ದರವರು ॥ 131

ಮುಂದೆ ವೃದ್ಧಾಪಕಾಲದಿಂದ । ದೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು ಮಂದ ।
ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ದಣಿದಿದ್ದರಿಂದ । ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯ ಆರಾಮ ಬಯಸುತಿದ್ದರು ॥ 132

ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೆಂದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ । ಅದಕ್ಕೆ ಸುಧಾರಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ।
ರಘುನಾಥರಾಯರು ಇತ್ತು ರಜಾ ಚೀಟಿ । ಸ್ವಸ್ಥ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತಿದ್ದರು ॥ 133

ಬಳಿಕ ಆ ರಜೆ ಮುಗಿಯಿತು । ಆದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು ।
ಅದಕ್ಕೆ ರಜೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ । ಅರ್ಜಿಯನ್ನವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದರು ॥ 134

ಅರ್ಜಿ ನೋಡಿದ ವರಿಷ್ಠರು । ಅಪೇಕ್ಷಿತ ರಜೆಯ ಸಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು ।
ಆದರೆ ಆ ಪೇಢಿಯ ವರಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿಯವರು । ವಿಚಾರವಂತನಾದ ದಯಾಳು ಅವ ॥135

ಉದಾರ ಮನಸಿನ ಒಡೆಯ । ನೋಡಿದ್ದ ಇವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಿತ್ತ ಅರ್ಧರೊಟ್ಟಿಯ । ಮುಂದಿನ ಚರಿತಾರ್ಥ ನಡೆಸಲು ॥ 136

ಹೀಗೆ ಸಹಕಾರೀ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವದಾಗಿ । ಉತ್ತಮ ಪೇಢಿಯವರೂ ಪ್ರಸಂಗೋಪಾತ್ತವಾಗಿ ।
ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸೇವಕರಿಗಾಗಿ । ಉತ್ತೇಜನಾರ್ಥ ಅವಲಂಬಿಸುವರು ॥ 137

ಆದರೂ ನನ್ನ ಒಡೆಯ ಈ ರೊಟ್ಟಿಯನು । ನನಗಾಗಿ ಅದ ಕೊಡುವನೇನು ।
ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ನಾನು । ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲಿ ತೊಡಗಿದನು ॥ 138

ನೂರೈವತ್ತು ನನಗೀಗ ಸಿಗುವದು । ಪಿಂಚಣಿಯಾದರೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈದಾಗುವದು ।
ದಿನ ಚರ್ಯೆ ನಡೆಯುವದೂ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು । ಮನದಲಿ ವಿಚಾರ ನಡೆಯಿತು ॥139

ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಮೋಜಾಯಿತು । ಬಾಬಾ ಮಾಡಿ ತೋರಿದರೆಂತು ।
ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಜೊತೆ ಹಿತದ ಮಾತು । ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತದರ ಕೌತುಕ ಕೇಳಿ ॥ 140

ಕೊನಯ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಲು । ಹದಿನೈದು ದಿನದ ಅವಕಾಶವಿರಲು ।
ಹೋಗಿ ಅವಳ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು । ಅವಳ ಎಣಿಕೆಯ ಕೇಳಿದರು ॥ 141

"ನಾನು ನೂರು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವೆ । ನಿನಗದು ಸಾಕೆನಿಸುವದಲ್ಲದೇ" ।
ಆಗ ಅವಳೆಂದಳು ಇದೇನು ಕೇಳುವೆ । ನಮಗೆ ನಿನ್ನದೇ ಭರವಸೆ ॥ 142

ಕಳಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ತ । ರಘುನಾಥರಾಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನೌಕರನಿರುತ ।
ಸೇವೆಯನು ಮಾಡಿರುವ ಪಟ್ಟು ಕಷ್ಟ । ಅದಕೆ ಅರ್ಧ ರೊಟ್ಟಿಯ (ಪಗಾರವ) ಕೊಡಬೇಕು ॥ 143

ಬಾಯಿಂದ ನೂರೇ ನುಡಿದಿದ್ದರೂ । ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ಕೊಟ್ಟರು ।
ಇಂಥ ಕರುಣಾಕರ ಈ ಸಮರ್ಥರು । ಭಕ್ತರ ಮೇಲೆ ಅನಿವಾರ ಮಮತೆ ॥ 144

ಈಗ ಕೇಳಿರಿ ಇನ್ನೊಂದನು । ಮನೋರಂಜಕವಾದ ಸುಂದರ ಕಥೆಯನು ।
ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮೋಲ್ಲಾಸ ತೋರುವಂಥದನು । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾನಂದದಾಯಕ ॥ 145

ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಹಾಟೆ ಎಂಬ ಡಾಕ್ಟರರು । ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಬಾಬಾರ ಭಕ್ತರು ।
ಬಾಬಾ ಬೆಳಗಿರ್ಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ದಶನವಿತ್ತರು । ಅದರ ಅಂದವಾದ ಕಥೆಯಿದು ॥ 146

ಹಾಟೆ ಇರುತಿದ್ದರು ಗ್ವಾಲೇರದಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾರ ಕಂಡರು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳಿದರು । ಹಾಟೆಯವರೂ ಉತ್ತರಿಸಿದರದಕೆ ಏನೆಂದು ॥ 147

ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತೆಯಾ ಎಂದು ಬಾಬಾ ಕೇಳಲು । ಕೂಡಲೇ ಹಾಟೆಯವರು ಹಿಡಿದರು ಕಾಲು ।
ಮಗು ತಾಯಿಯ ಮರೆತಿರಲು । ತರಣೋಪಾಯವೇನದಕೆ ॥ 148

ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ತೋಟಕೆ ಹೋದರು ಎದ್ದು । ತಾಜಾ ಅವರೇಕಾಯಿಗಳ ಹರಿದು ।
ಶೀಧಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣೆ ಹಿಡಿದು । ಭಕ್ತಿಯ ಕೊಡುಗೆ ತಯಾರಿಸಿದರು ॥ 149

ಹೀಗೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯ ನೋಡಿದರು । ಆ ಮೊರವ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಹಾಟೆ ಮುಂದಾದರು ।
ಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚರಾದರು । ತಾವು ಸ್ವಪ್ನವ ಕಂಡುದ ತಿಳಿದರು ॥ 150

ಕೂಡಲೇ ಎನಿಸಿತು ಹಾಟೆಯವರ ಮನಸಿಗೆ । ಇದಕಾಗಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕು ಶಿರಡಿಗೆ ।
ಆ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಜೊತೆಗೆ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ॥ 151

ಆದರೆ ಆಗವರು ಗ್ವಾಲೇರದಲ್ಲಿದ್ದರು । ಮುಂಬಯಿಯ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದರು ।
ಅದರಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದರು । ನೀವು ಸ್ವತಃ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ॥ 152

ಇದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಟಪಾಲಿನಿಂದ ದುಡ್ಡು ಬರುವದು । ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯವ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದು ।
ಒಳ್ಳೆಯ ಅವರೇಕಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆಯಬಾರದು । ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ದೊರಕಿಸಬೇಕವುಗಳನ ॥ 153

ಉಳಿದ ದುಡ್ಡನು ಜೊತೆಗೆ ಒಯ್ದು । ಶಿಥಾದ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಕೊಡುವದು ।
ಚರಣ ವಂದಿಸಿ ಪ್ರಸಾದ ಬೇಡುವದು । ಆ ಪ್ರಸಾದವ ನನಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು ॥ 154

ದುಡ್ಡು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟ ಸ್ನೇಹಿತ । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ ।
ಅವರೇಕಾಯಿ ಸಿಗದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡಿ ಎನಿಸುತ । ಅಷ್ಟರಲಿ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಬಂತು ॥ 155

ಆ ಬುಟ್ಟಿಯನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡವಳು । ಅವಳ ಕರೆದುನೋಡುತಿರಲು ।
ಕೈ ಹಾಕಿದಾಗ ಅವರೇಕಾಯಿಯೇ ಸಿಗಲು । ಅತೀ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 156

ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ತಂದರು । ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು ।
ಅವರು ನಿರ್ಮೋಣಕರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು । ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಟ್ಟು ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿದರು ॥ 157

ಆಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು । ಅನ್ನ ತೊವ್ವೆಗಳನೊಂದೂ ಮುಟ್ಟದಾದರು ।
ಅವರೇಕಾಯಿಯ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು । ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿತೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 158

ಅವರೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು । ಅವುಗಳ ಮಾತ್ರ ತಿಂದರು ।
ಎಂಬ ವೃತ್ತಾಂತವ ತಿಳಿದರು । ಹಾಟೆ ಅತ್ಯಾನಂದಭರಿತರಾದರು ॥ 159

ಯಾರ ಮನದಲೆಂತು ಭಾವ । ಅಂತೆಯೇ ಹಾಟೆಯವರಿಗೆ ಬಂತು ಅನುಭವ ।
ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯ ಕೌತುಕವ । ಸಾಯಿಯ ಸವಿಸಾಮಿಪ್ಯ ಅನುಭವಿಸಿರಿ ॥ 160

ಸಾಯಿಯ ಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶವಾದದ್ದು । ಮನೆಯಲಿರಬೇಕು ರೂಪಾಯಿಯೊಂದು ।
ಹಾಟೆಯವರ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಇದು । ಅವರ ಮನೋಗತವ ಪೂರೈಸಿದರು ಸಾಯಿ ॥ 161

ಮನದ ವೃತ್ತಿಗಳು ನೂರೆಂಟು । ಒಳ್ಳೆಯದನೆ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಕೆಟ್ಟದನು ಬಿಟ್ಟು ।
ಆಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಭಕ್ತರ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ ನಿಂತು । ಮಹಾರಾಜರೆಂತು ತೋರುವರು ಕೈಚಳಕ ॥ 162

ಹೀಗೆ ಸದಿಚ್ಛೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲು । ಸಫಲವಾಗುವದೊಂದೇ ಕ್ಷಣದೊಳು ।
ಸಾಯಿ ದರ್ಶನೇಚ್ಛೆ ಇರಲು । ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ॥ 163

ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು ಮಧುರ ವೃತ್ತಿ । ಇಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸುತ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿ ।
ಯಾರಿಗೆ ಸದ್ವೃತ್ತಿಯಲಿ ಆಸಕ್ತಿ । ಅವರಿಷ್ಟ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ॥ 164

ಆ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಯಿತು । ಹಾಟೆ ಅವರ ಕೈಯಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು ।
ಮರೆಯದೇ ಈ ರೂಪಾಯಿಯನಷ್ಟು । ಬಾಬಾರ ಕೈಯಲಿ ಹಾಕಬೇಕು ॥ 165

ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನೇಹಿತರು । ಕೂಡಲೇ ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದರು ।
ಅವರ ಚರಣದಲಿ ಶಿರವಿಟ್ಟರು । ಬಾಬಾರ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತರು ॥ 166

ದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿ ಕೈಮುಂದೆ ಚಾಚಾಲು । ತಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟರು ।
ತಡವಿಲ್ಲದೇ ಬಾಬಾ ಜೇಬಿಗಿಳಿಸಿದರು । ಆಮೇಲೆ ಹಾಟೇನ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದರು ಸ್ನೇಹಿತ ॥ 167

ಆ ರೂಪಾಯಿಯನೂ ಕೈಮುಗಿದು । ಬಾಬಾರ ಅಂಗೈಯ್ಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ।
ನನ್ನೊಡನೆ ಈ ದಕ್ಷಿಣೆಯನು ಕೊಟ್ಟು । ಡಾಕ್ಟರ್ ಹಾಟೇ ಕಳಿಸಿರುವರೆಂದ ॥ 168

ಸರ್ವ ಹೃದಯವಾಸಿ ಸಾಯಿ ಇವ । ಈಗ ಹಾಟೇ ಗ್ವಾಲೇರದಲ್ಲಿರುವ ।
ಆದರೂ ತಿಳಿದವನ ಮನಕಾಮವ । ಕುಳಿತರು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡುತ ॥ 169

ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ । ಬಾಬಾ ರೂಪಾಯಿ ಹಿಡಿದರು ಮುಖಕೆ ಎದುರಾಗಿ ।
ತದೇಕಚಿತ್ತದಿಂದದ ನೋಡುತಿರಲಾಗಿ । ಜನರು ಹೀಗೇಕೆಂದು ನೋಡತೊಡಗಿದರು ॥ 170

ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅದನು ಬಲ ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನಿಂದ ಹಾರಿಸುತ । ಮತ್ತೆ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಹೀಗೆ ಕ್ಷಣವೊಂದು ಅದರಿಂದಾಟವಾಡುತ । ಆ ರೂಪಾಯಿಯ ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟರು ॥ 171

ಎಂದರು "ಇದನು ಯಾರದವರಿಗೆ ಕೊಡು । ಜೊತೆಗೆ ಉದಿಯಪ್ರಸಾದವನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
।ನಮಗೆ ನಿನ್ನದು ಏನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು । ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರಲು ಹೇಳವನಿಗೆ" ॥ 172

ಬಾಬಾರ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಿಸಿ । ಉದಿ ಪ್ರಸಾದವನಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕಳಿಸಿ ।
ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ । ಗ್ವಾಲೇರದಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ॥ 173

ಗ್ವಾಲೇರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದು । ಹೇಳಿದನೆಲ್ಲ ವೃತ್ತವ ನಡೆದದ್ದು ।
ಹಾಟೆಯವರ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಬಂದು । ಆಗ ಆ ರೂಪಾಯಿಯನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ॥ 174

ಎಂದನು ನನ್ನ ಮನದಲಿದ್ದದ್ದು । ಹೇಗೆ ಸಂಕೇತವ ಮಾಡಿದ್ದು ।
ಆ ನನ್ನ ಮನೋಗತವ ತಿಳಿದು । ಬಾಬಾ ಪೂರೈಸಿದರು ಮನೋರಥ ॥ 175

ಹಾಟೆಯವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಎನಿಸಿತು । ಅದಾದರೂ ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿತ್ತು ।
ಸಂತರ ಯೋಜನೆ ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿದೀತು । ಅವರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ॥ 176

ಇದನೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದು ತಿಳಿದರೆ । ಈ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಚೀತಿಯ ನೋಡಿದರೆ ।
ಅವರ ಮನೋಗತನರಿತವರವರೇ । ಅದು ಇದಕಿಂತ ವಿಪರೀತವಿರುವದು ॥ 177

ಒಬ್ಬನ ರೂಪಾಯಿಯ ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವರು । ಇನ್ನೊಬ್ಬರದನು ಬೇಜಿನಲಿಡುವರು ।
ಕಾರಣವಿದಕೆ ತಿಳಿದವರಾರು । ಅವರ ಮನೋಗತ ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು ॥ 178

ಅವರ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೇ ತಿಳಿದಿರುವದು । ನಾವು ಮಾತ್ರ ಮೋಜು ನೋಡುವದು ।
ಇಂಥ ಸುಸಂಧಿಯ ಕಳಕೊಳ್ಳಬಾರದು । ಈ ಅರ್ಥದ ಕಥೆಯ ಕೇಳಿರಿ ॥ 179

ಒಮ್ಮೆ ವಾಮನ ನಾರ್ವೇಕರ । ಅವರಿಗೆ ಬಾಬಾರ ಪ್ರೇಮ ಅಪಾರ ।
ತಂದಿದ್ದರೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸುಂದರ । ಭಕ್ತಿ ಪುರಃಸರ ಅರ್ಪಿಸಲು ॥ 180

ಒಂದೆಡೆ ಇದ್ದಿರದರಲಕೆತ್ತಿ । ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತಾಪತಿ ।
ಎರಡನೆಯ ಮಗ್ಗುಲಿಗೆ ರಮ್ಯ ಮೂರ್ತಿ । ಇತ್ತು ಮಾರುತಿಯು ಕೈಮುಗಿದದ್ದು ॥181

ಅರ್ಪಣ ಮಾಡುವಾಗವರ ಮನದಲಿ । ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿ ಅದ ತಿರುಗಿ ಕೊಡಲಿ ।
ಉದೀ ಪ್ರಸಾದಗಳ ಜೊತೆಯಲಿ । ಎಂದು ಕೈಯ್ಯಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ॥ 182

ಯಾರ ಮನದಲಿ ಏನಿರುವದು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಅದು ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುವದು ।
ಆದರೆ ಆ ರೂಪಾಯಿ ಕೈಗೆ ಬೀಳುವದೆ ತಡ । ಜೇಬಿಗೆ ಅದನು ಹಾಕಿದರು ॥ 183

ವಾಮನರಾಯರ ಮನದಲಿದ್ದುದನು । ಮಾಧವರಾಯ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ।
ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿದನು । ರೂಪಾಯಿಯ ತಿರುಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ॥ 184

"ಅವನಿಗೇನದನು ಕೊಡುವದು । ನಾವೇ ಅದನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದು" ।
ಬಾಬಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೀಗೆ ನುಡಿದದ್ದು । ವಾಮನರಾಯರ ಎದುರಿಗೇ ॥ 185

"ಆದರೂ ಇದರ ಬೆಲೆಯೆಂದು । ಕೊಟ್ಟರೆ ರೂಪಾಯಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ।
ನಾನಿದವನಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು । ಹೇಳಬೇಕಿದನು ಅವನಿಗೆಂದರು" ॥ 186

ಆಮೇಲೆ ಆ ರೂಪಾಯಿಗಾಗಿ । ವಾಮನರಾಯರು ಲಗು ಬಗಿ ।
ಯಾರಯಾರದೋ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ । ತಂದು ಬಾಬಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ॥ 187

ಅವುಗಳನೂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಜೇಬಿನಲಿಟ್ಟರು । ಎಂದರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗುಂಪೆ ಒಟ್ಟಿದರೂ ।
ಅದರ ಬೆಲೆಗೆ ಸರಿಯಾಗದಾದರೂ । ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ಏನದರ ಮುಂದೆ ॥ 188

ಎಂದರು ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೋ ಇದು ನಿನಗೆ । ಇರಲಿದು ನಿನ್ನ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗೆ ।
ಇಟ್ಟಿರು ಇದನು ದೇವರೊಳಗೆ । ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರದು ॥ 189

ಇದು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಿರೆಂದು । ಕೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಯಾರದು ।
ಸಾಯಿಗೇ ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯ ತಿಳಿಯುವದು । ಕೊಡುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರವರು ॥190

ಇರಲಿನ್ನು ಈ ಕಥೆಯ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು । ಶ್ರೋತೃಗಳ ಚಿತ್ತಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಟ್ಟು ।
ಯಾವುದರಿಂದ ಮನನ ಮತ್ತು ನಿಧಿ ಧ್ಯಾಸವಿನಿತು । ಕೇಳಿದ ಕಥೆಯದಾಗುವದು ॥ 191

ಕಿವಿಗಳಿಂದಿದುವರೆಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು । ಮನನದ ಹೊರತು ಪಚನವಾಗದು ।
ಶ್ರವಣ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗುವದು । ನಿಧಿಧ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ 192

ಇನ್ನು ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಮಸ್ತಕದಲಿರಿಸಿಕೊಳುವ ಸಾಯಿಯ ಚರಣ ।
ಎಲ್ಲ ಸಾಧನಗಳಿಗಿದು ಸಾಧನ । ಮುಂದಿನ ನಿವೇದನೆ ಮುಂದೆ ಬರುವದು ॥ 193

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೇ । ಸ್ವಪ್ನ ಕಥನಂ ನಾಮ
ಏಕೋನತ್ರಿಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣ ಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥